

Devarim דְּבָרִים Words

Devarim/Deuteronomy 1:1-3:22

The Torah portion for this week, the first reading from the book of Devarim (Deuteronomy), is always read during the last week of the three weeks of mourning between 17th of Tammuz and the 9th of Av. The 9th of Av is said to be the saddest day in history. It is the day the 10 spies gave their bad report of the land leading to יהוה's (Yahweh) decree that the first generation of Israelites would not enter the Promised Land. It is the day that the First Temple was destroyed in 586 B.C.E. and the day the Second Temple was destroyed in 70 C.E. There are many, many other tragic incidents that have continued to occur on this date throughout history.

So is there a connection between this time of mourning and our Torah portion? One of the most unknown principals in the worship of יהוה is that one should repent of one's sins, and the sins of one's forefathers before drawing near to the Almighty. This double repentance is also what brings about יהוה's action concerning His promise of the Land:

Vayikra (Leviticus 26:40) 'But if they confess their iniquity and the iniquity of their fathers, with their unfaithfulness in which they were unfaithful to Me, and that they also have walked contrary to Me, 41 .... if their uncircumcised hearts are humbled, and they accept their guilt - - 42 then I will remember My covenant with Jacob, and My covenant with Isaac and My covenant with Abraham I will remember; I will remember the land.

It was in keeping with this basic precept, that Moses reproved the people in chapter 1 of Devarim by reminding them of the failures of the first generation in mistrusting and disobeying Elohim which led to their deaths in the wilderness. Both our Parasha and present-day remembrances on the 9th of Av recall our past sins in order to move us towards repentance. By learning from their mistakes and repenting of them, we put ourselves in a position to be "remembered" by יהוה. As a result, He will act on the covenant He made with our forefathers and "remember the land" of our inheritance.

Deuteronomy literally means "Second Law." This is not to imply that a "First" Law is being replaced by a "Second". What is happening here is Moses is "repeating" Torah principles to the children of the generation that rejected the Promised Land and ended up dying in the wilderness. The rabbis call this book Mishneh haTorah (מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה):

Devarim 17:18 " Also it shall be, when he sits on the throne of his kingdom, that he shall write for himself a copy of this Torah (מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה) in a book, from the one before the priests, the Levites.

Devarim דְּבָרִים Words

Devarim/Deuteronomy 1:1-3:22

Het Thoragedeelte voor deze week, de eerste lezing uit het boek Devarim (Deuteronomium), wordt altijd gelezen tijdens laatste week van de drie weken van het rouwen tussen 17de Tammuz en de 9de Av. Van de 9de Av wordt gezegd dat het de droevigste dag in geschiedenis is. Het is de dag waarop de 10 verspieters hun slecht rapport over het land gaven dat יהוה (Yahweh) deed besluiten dat de eerste generatie Israëlieten het Beloofde Land niet zou ingaan. Het is de dag waarop de Eerste Tempel in 586 v.Chr. werd vernietigd en de dag waarop de Tweede Tempel in 70 n.Chr. werd vernietigd. Er zijn vele, veel andere tragische incidenten in de geschiedenis die op deze datum hebben plaatsgevonden.

Is er dan een verband tussen deze tijd van rouwen en ons Thoragedeelte? Eén van de minst gekende principes in de aanbidding van יהוה is dat berouw over z'n zonden moet hebben, en over de zonden van zijn voorvaders, vóór het naderen tot de Almachtige. Dit dubbele berouw is ook wat יהוה's actie betreffende Zijn belofte van het Land bewerkstelligt:

Vayikra (Lev. 26:40) 'Maar als zij hun ongerechtigheid en de ongerechtigheid van hun vaders bekennen, met hun ongeloof waarin zij Mij ontrouw waren, en dat zij ook strijdig met Mij hebben gewandeld, 41.... als hun onbesneden harten zich vernederd hebben, en zij hun schuld erkennen - - 42 dan zal Ik Mijn verbond met Jacob zal gedenken, en Mijn verbond met Isaac en verbond Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken; het land zal Ik gedenken.

Het was in overeenstemming met dit basisvoorschrift, dat Mozes het volk in Devarim hoofdstuk 1 berispte door hen aan de mislukkingen van de eerste generatie te herinneren in het wantrouwen en niet gehoorzamen van Elohim dat tot hun dood leidde in de wildernis. Zowel onze Parasha als de huidige herdenkingen van de 9de Av roepen onze vroegere zonden weer voor de geest om ons tot berouw te bewegen. Door van hun fouten te leren en er berouw over te hebben, plaatsen wij ons in een positie om door יהוה "herinnerd" te worden. Dientengevolge, zal Hij handelen volgens het verbond dat Hij met onze voorvaders heeft gemaakt en "het land herinneren" van onze erfenis.

Deuteronomium betekent letterlijk "Tweede Wet". Dit wil niet impliceren dat een "Eerste" Wet door een "Tweede" wordt vervangen. Wat hier gebeurt, is dat Mozes Thoraprinicipes "herhaalt" voor de kinderen van de generatie die het Beloofde Land verwierp wat uitliep op sterven in de wildernis. De rabbijnen noemen dit boek Mishneh haThora (מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה):

Devarim 17:18 Ook zal het zijn, wanneer hij op de troon van zijn koninkrijk zit, dat hij in een boek voor zich een kopie van deze Thora (מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה) zal schrijven, van het exemplaar dat vóór de priesters, Levites, is.

Devarim simply means “words” and comes from the first verse:

***Devarim 1:1** These are the words (דְּבָרִים) which Moses spoke to all Israel on this side of the Jordan in the wilderness, in the plain opposite Suph, between Paran, Tophel, Laban, Hazeroth, and Dizahab.*

The eloquent words (דְּבָרִים) of Moses make up nearly the entire book of Devarim. Quite a change from how Moses began his ministry to the Israelites:

***Shemot (Exodus) 4:10** Then Moses said to יהוה, “O my Adonai, I am not eloquent, neither before nor since You have spoken to Your servant; but I am slow of speech (דְּבָרִים) and slow of tongue.”*

The same man who said, “I am slow of speech” (words - דְּבָרִים) now takes up a whole book with “these are the words” (דְּבָרִים)!!

This commentary will mainly focus on one verse. Let’s take another look at Devarim 1:1 and our interest will be on the location:

***Devarim 1:1** These are the words which Moses spoke to all Israel on this side of the Jordan in the wilderness, in the plain opposite Suph, between Paran, Tophel, Laban, Hazeroth, and Dizahab.*

The Israelites are on the east side of the Jordan, still in the wilderness. Much testing and many acts of rebellion have already occurred here. This is where Israelite men indulged in sexual immorality with Moabite women. A plague occurred as a result, ending when Pinchas put his sword through the Midianite woman and the Simeonite leader. A census was taken for the purpose of serving in the army of Israel, and it was here that Moses proclaimed the authority of Joshua. It was also here that Moses reviewed the commands concerning offerings and festivals. Moses then instituted the laws concerning vows. From this location, they took vengeance on the Midianites. Also, from here the Gadites, Reubenites, and ½ tribe of Manasseh were assigned land on the east side of the Jordan. Now all of these things happened as preparation for entrance into the Land. One can only meditate on how these things relate to our future entrance into the Promised Land.

Now, the Jordan River itself is very significant. It has four sources:

- Mount Hermon – comes through a spring at Banias
- The Hasbani stream which flows from Lebanon
- The Dan springs whose source is also Mount Heron
- The Iyon stream which flows from Lebanon

The river drops rapidly in a 75 kilometer run to the Hula Lake which is slightly below sea level in the Galilee area.

Devarim betekent eenvoudig “woorden” en dit komt uit het eerste vers:

***Devarim 1:1** Dit zijn de woorden (דְּבָרִים) die Mozes tot gans Israël sprak aan deze kant van de Jordaan in de wildernis, in de vlakte tegenover Suph, tussen Paran, Tophel, Laban, Hazeroth, en Dizahab.*

De welsprekende woorden (דְּבָרִים) van Mozes maken bijna het volledige boek van Devarim uit. Nogal een verandering t.o.v. hoe Mozes met zijn bediening bij de Israëlieten begon:

***Shemot (Exodus) 4:10** Toen zei Mozes tot יהוה: “O mijn Adonai, ik ben niet welsprekend, noch vóór noch nadat U tot Uw dienaar hebt gesproken; maar ik ben traag in spreken (דְּבָרִים) en traag van tong.”*

Dezelfde man die zei: “ik ben traag in spreken” (woorden - דְּבָרִים) stelt nu een heel boek samen met “dit zijn de woorden” (דְּבָרִים)!!

Deze commentaar zal zich hoofdzakelijk concentreren op één vers. Laten we nog eens naar Devarim 1:1 kijken en onze aandacht zal nu naar de plaats gaan:

***Devarim 1:1** Dit zijn de woorden die Mozes tot gans Israël sprak aan deze kant van de Jordaan in de wildernis, in de vlakte tegenover Suph, tussen Paran, Tophel, Laban, Hazeroth, en Dizahab.*

De Israëlieten zijn aan de oostzijde van de Jordaan, nog steeds in de wildernis. Veel testen en opstandige daden hebben hier reeds plaatsgevonden. Dit is waar Israëlitische mannen zich uitleefden in seksuele immoraliteit met Moabietische vrouwen. Dientengevolge kwam er een plaag, die eindigde toen Pinchas zijn zwaard door de Midianietische vrouw en Simeonietische leider stak. Een telling werd gehouden t.b.v. het dienen in het leger van Israël, en het was hier dat Mozes het gezag van Joshua afkondigde. Het was ook hier dat Mozes een overzicht gaf op de geboden betreffende offers en feesten. Mozes stelde toen de wetten betreffende geloften vast. Vanaf deze plaats namen zij wraak op Midianieten. Vanaf hier werd ook aan de Gadieten, Reubenieten, en de ½ stam Manasseh land aan de het oostzijde van de Jordaan toegewezen. Nu gebeurden elk van deze dingen als voorbereiding op het Land ingaan. Men kan slechts peinzen over hoe deze dingen op onze toekomstige ingang in het Beloofde Land betrekking hebben.

Nu, is de Jordaan Rivier zelf zeer betekenisvol. Hij heeft vier bronnen:

- Berg Hermon - komt door een bron in Banias
- De Hasbani stroom die van de Libanon stroomt
- De Dan bronnen de waarvan bron ook de berg Heron is
- De Iyon stroom die van de Libanon stroomt

De rivier daalt in een 75 kilometerloop snel naar het Hula Meer dat in het Galilea gebied een beetje onder zee-niveau ligt.

Then it drops much more to 690 feet below sea level at the Sea of Galilee. The river continues out of the Sea of Galilee and falls till it reaches the Dead Sea which is 1,290 feet below sea level (lowest place on earth) and has no outlet. You should take note that this River has run the gamut from the clear, clean mountain water to the dead and lifeless water ending at the Dead Sea.

There are various meanings of the word “Jordan”. We will explore a few of them. Remember in Hebrew way of thinking, more than one thought can be correct. Most scholars contend that the word Jordan originates from the verb yarad (יָרַד) meaning “to descend”. Thus the meaning of the Jordan becomes “the descender”. There is an inherent emotion in the word of moving from a place of prominence to one of lesser importance. For example “to go down to Egypt” has the overtone of leaving the Promised Land to dwell among people outside the covenant:

***Isaiah 31:1** Woe to those who go down (יָרַד) to Egypt for help, and rely on horses, who trust in chariots because they are many, and in horse-men because they are very strong, but who do not look to the Holy One of Israel, nor seek יהוה!*

Conversely, “to go up” or “to ascend”, was to alah (עָלָה). Today people who immigrate to Israel are said to make “aliyah” (עֲלִיָּה). In the Scriptures, we see it in reference to “going up to Jerusalem”:

***Ezra 1:3** Who is among you of all His people? May his Elohim be with him, and let him go up (עָלָה) to Jerusalem which is in Judah, and build the house of יהוה Elohim of Israel (He is Elohim), which is in Jerusalem.*

Now back to the Jordan and descending...the question begs to be asked – what are we descending from? The last part of the Hebrew word for Jordan (יַרְדֵּן) is dan (דָּן) which means “judgment.” Could the Jordan River symbolize a river that “descends with judgment?” Remember that one of the sources of the river itself is from springs in Dan. Consider also how the flow of the river takes one from the mountains, downward to the lowest point in the earth where it suddenly dead-ends.

The Jordan River in our Torah reading posed a barrier from entering the Promised Land. How would they be able to stop the flow of judgments? The only way was to stop the flow of the Jordan River! Well, only the Almighty could do that and that is exactly what we will see happen in the book of Joshua. יהוה stopped the flow of the River at a place called Adam:

***Joshua 3:16** that the waters which came down from upstream stood still, and rose in a heap very far away at Adam, the city that is beside Zaretan. So the waters that went down into the*

Daarna is het verval veel groter tot 210 meter onder zee-niveau bij het Meer van Galilea. De rivier verlaat het Meer van Galilea en daalt verder tot hij de Dode Zee bereikt die 395 meter onder zee-niveau (laagste plaats ter wereld) en geen uitstroming heeft. U zou er nota van moeten nemen dat deze Rivier het hele gamma van helder, schoon bergwater tot het dode en levensloze water eindigend bij het Dode Zee doorlopen heeft.

Er zijn diverse betekenissen van het woord “Jordaan”. Wij zullen er enkele van onderzoeken. Bedenk dat in de Hebreeuwse manier van denken, meer dan één gedachte correct kan zijn. De meeste geleerden beweren dat het woord Jordaan uit het werk-woord yarad (יָרַד) komt dat “af dalen” betekent. Aldus wordt de betekenis van de Jordaan de “af daler”. Er is een inherente emotie in het woord van het zich bewegen van een verheven plaats naar een van minder belang. Bijvoorbeeld “naar Egypte afdalen” heeft de ondertoon van het Beloofde Land verlaten om onder mensen buiten het verbond te verblijven:

***Jes. 31:1** Wee aan hen die af dalen (יָרַד) naar Egypte voor hulp, en op paarden vertrouwen, die op wagens vertrouwen omdat het er vele zijn, en in ruiters omdat zij zeer sterk zijn, maar die niet naar de Heilige van Israël kijken, noch naar יהוה zoeken!*

Omgekeerd, “opgaan” of “opstijgen”, was alah (עָלָה). Vandaag wordt van de mensen die naar Israël immigreren gezegd dat ze “aliyah” (עֲלִיָּה) maken. In de Schrift zien wij het in betrekking tot “opgaan naar Jeruzalem”:

***Ezra 1:3** Wie is onder u van al Zijn volk? Moge zijn Elohim met hem zijn, en laat hem naar Jeruzalem opgaan (עָלָה) dat in Judah is, en bouwt het huis van יהוה Elohim van Israël (Hij is Elohim), die in Jeruzalem is.*

Nu terug naar de Jordaan en het dalen ... de vraag smeekt om te worden gesteld - vanaf wat dalen wij? Het laatste deel van het Hebreeuwse woord voor Jordaan (יַרְדֵּן) is dan (דָּן) wat “oordeel” betekent. Zou de Jordaan Rivier een rivier die “met oordeel daalt” kunnen symboliseren? Bedenk dat één van de bronnen van de rivier zelf vanuit de bronnen in Dan komt. Overweeg ook hoe de rivier stroomt vanaf de bergen, naar beneden naar het laagste punt op aarde waar hij plotse-ling doodloopt.

De Jordaan Rivier van onze Thoralezing vormde een barrière voor het ingaan van het Beloofde Land. Hoe zouden zij de stroom van oordelen kunnen stoppen? De enige manier was de stroming van de Jordaan Rivier te stoppen! Wel, enkel de Almachtige kon dat doen en dat is precies wat wij in het boek van Joshua zullen zien gebeuren. יהוה stopte de stroming van de Rivier op een plaats die Adam noemt:

***Jozua 3:16** zodat de wateren die van stroomopwaarts kwamen, stil stonden en zich ophoopten zeer ver weg te Adam, de stad die naast Zaretan is. Dus de wateren die naar de zee van Arabah*

Sea of the Arabah, the Salt Sea, failed, and were cut off; and the people crossed over opposite Jericho.

The city of Adam is 18 miles upstream of where the people are waiting to cross. It is certainly not a coincidence that this is the spot where יהוה chose to stop the flow of the Jordan River. If the Jordan represents the flow of Elohim's judgment, then the Jordan ceasing its flow from Adam would mean that the Almighty has chosen to stop the flow of judgment going all the way back to the first man!

To take part in the promises and the inheritance of Yah, the flow of judgment has to end. We know that this happened through Yeshua the Messiah and it is no coincidence that the one to take the Israelites across the River Jordan was Yehoshua (Joshua), whose name means "Yah is Salvation!" Baruch HaShem יהוה!! (Blessed be the name of יהוה!!)

Now we need to be reminded that those who were disobedient were not permitted entrance into the Land. Many of the second generation had already died through the various events that took place prior to our reading in Devarim. Only the obedient ones who wholeheartedly acknowledged יהוה as their Adonai would enter in and receive their inheritance.

Okay, we will look now at another definition for the word "Jordan." Before we get there we will have to consider the word "mikveh" (מִקְוֵה) from which we understand the English word "baptism." Literally, mikveh mayim means a "gathering of waters" (מִקְוֵה הַמַּיִם):

***Bereshith (Genesis) 1:9** Then Elohim said, "Let the waters under the heavens be gathered together into one place, and let the dry land appear"; and it was so. 10 And Elohim called the dry land Earth, and the gathering together of the waters (מִקְוֵה הַמַּיִם) He called Seas. And Elohim saw that it was good.*

It is through these waters that one is brought to purity, which is a requirement to fellowship with יהוה. Purity of heart is also a requirement to dwell with Elohim in the renewed Garden of Eden in the future:

***Psalm 24:3** Who may ascend (עלה) into the hill of יהוה ? Or who may stand in His holy place? 4 He who has clean hands and a pure heart, Who has not lifted up his soul to an idol, Nor sworn deceitfully. 5 He shall receive blessing from יהוה , And righteousness from Elohim of his salvation. 6 This is Jacob, the generation of those who seek Him, Who seek Your face.*

Another meaning ascribed to the word Jordan comes from a contraction of the Hebrew meaning "descending from Eden" (יָרַד עֲדֵן). It was a spring-fed stream of living water that flowed out from Eden to water the earth...and

afvloeiden, de Zoutzee, raakten op en werden afgesneden; en het volk stak tegenover Jericho over.

De stad Adam is 29 km stroomopwaarts van waar de mensen wachtten om over te steken. Het is zeker geen toeval dat dit de plek is waar יהוה verkoos om de waterstroom van de Jordaan Rivier te stoppen. Als de Jordaan de stroom van Elohim's oordeel vertegenwoordigt, dan zou dat de Jordaan zijn stroming vanaf Adam ophoudt betekenen dat de Almachtige heeft verkozen om de stroom van oordeel tegen te houden, teruggaande tot aan de eerste mens!

Om aan de beloften en de erfenis van Yah deel te hebben, moet de stroom van oordeel ophouden. Wij weten dat dit door Yeshua Messiah gebeurde en het is geen toeval dat degene die de Israëlieten over de Jordaan Rivier meenam Yehoshua (Joshua) was, wiens naam "Yah is Redding" betekent! Baruch HaShem יהוה!! (Gezegend zij de naam van יהוה!!)

Nu moeten wij eraan herinnerd worden dat zij die ongehoorzaam waren geen toegang tot het Land kregen. Velen van de tweede generatie waren reeds gestorven door de diverse gebeurtenissen die voorafgaand aan onze lezing in Devarim plaatsvonden. Enkel de onderdanigen die van ganser harte יהוה als hun Adonai erkenden, zouden ingaan en hun erfenis ontvangen.

O.k., wij zullen nu naar een andere definitie voor het woord "Jordaan" kijken. Alvorens wij dat doen zullen wij over het woord "mikveh" (מִקְוֵה) moeten nadenken, waar vanuit wij het Nederlandse woord "doop" begrijpen. Letterlijk, betekent mikveh mayim een "verzameling van wateren" (מִקְוֵה הַמַּיִם):

***Bereshith (Genesis) 1:9** Toen zei Elohim: "Laat de wateren onder de hemelen in één plaats samen verzameld worden, en laat het droge land verschijnen"; en het was zo. 10 En Elohim riep noemde het droge land Aarde, en het bijeen verzamelen van de wateren (מִקְוֵה הַמַּיִם) noemde Hij zeeën. En Elohim zag dat het goed was.*

Het is door deze wateren dat men tot zuiverheid wordt gebracht, wat een vereiste voor gemeenschap met יהוה is. De zuiverheid van hart is ook een vereiste om met Elohim te wonen in de vernieuwde Tuin van Eden in de toekomst:

***Psalm 24:3** Wie mag de heuvel van יהוה bestijgen (עלה)? Of wie kan in Zijn heilige plaats staan? 4 Hij die schone handen en een zuiver hart heeft, die zijn ziel niet naar een afgod opgeheven noch bedrieglijk gezworen heeft. 5 Hij zal zegen van יהוה, en gerechtigheid van de Elohim van zijn heil ontvangen. 6 Dit is Jacob, de generatie van hen die naar Hem zoeken, die Uw aangezicht zoeken.*

Een andere betekenis die aan het woord Jordaan wordt toegeschreven, komt uit een samentrekking van de Hebreeuwse betekenis "afdalen vanaf Eden" (יָרַד עֲדֵן). Het was een lente-gevoede stroom van levend water die vanuit Eden

flowing into every river on earth (including the Jordan River):

***Bereshith 2:10** Now a river went out of Eden to water the garden, and from there it parted and became four riverheads.*

The Mishneh (Jewish oral commentary on the Torah written down in 200 C.E.) speaks of six levels of immersion by mikvaot (plural for mikveh). Each is for a particular kind of ritual purification, required at specific times. John the baptizer was only involved with the baptism of repentance which is also the highest level of mikveh:

***Luke 3:3** And he (John the Baptizer) went into all the region around the Jordan, preaching a baptism of repentance for the remission of sins,*

Now remember that in our Parasha in Devarim, Moses is relating to the people their past, implying the need for corporate repentance due to the sins of their forefathers. Then very shortly, they will walk through the Jordan River. This is the same area where hundreds of years later, John will be baptizing for repentance!

***John 1:28** These things were done in Bethabara beyond the Jordan, where John was baptizing.*

John is baptizing Israelites in the Jordan...in the same area where we have the children of Israel about to walk through the Jordan River to enter into the Promised Land! Did John pick this site so that the people would, following their repentance, be immersed in the Jordan? This is a repeat of the very footsteps of those following Joshua into the Promised Land! Notice another similarity. When Joshua took them through the Jordan, look what was in the middle of the river:

***Joshua 3:17** Then the priests who bore the Ark of the Covenant of יהוה stood firm on dry ground in the midst of the Jordan; and all Israel crossed over on dry ground, until all the people had crossed completely over the Jordan.*

Just as the Ark of the Covenant containing the written Word of יהוה stood in the midst of the Jordan, so the Living Word also stood in the midst of the living waters of the Jordan as the people who were repentant, followed in His footsteps by being immersed:

***Matthew 3:13** Then Yeshua came from Galilee to John at the Jordan to be baptized by him.*

The Pharisees also understood this identification with the Jordan, repentance, and entry into the Promised Land. John was immersing the repentant multitudes who had come to him in preparation for the Feast of Trumpets and the Day of Atonement.

wegvloeide om de aarde water te geven... en in elke rivier op aarde (inclusief de Jordaan Rivier) stromend:

***Bereshith 2:10** Nu ging een rivier uit van Eden om de tuin water te geven, en van daar verdeelde het en werd vier rivierbronnen.*

De Mishneh (Joodse mondelijke commentaar op de Thora die in 200 n.Chr. werd geschreven) spreekt van zes niveaus van onderdompeling bij mikvaot (meervoud voor mikveh). Elk is voor een bepaald soort rituele reiniging, dat in specifieke tijden wordt vereist. Johannes de Doper was enkel betrokken bij de doop van berouw dat ook het hoogste niveau van mikveh is:

***Luc. 3:3** En hij (Johannes de Doper) ging in heel het gebied van de Jordaan, een doop van berouw voor de vergeving van zonden predikend,*

Bedenk nu dat in onze Parasha in Devarim, Mozes met betrekking tot het volk z'n verleden staat, die de behoefte aan collectief berouw wegens de zonden van hun voorvaders impliceert. Dan zullen zij, zeer binnenkort, door de Jordaan Rivier lopen. Dit is het zelfde gebied waar honderden jaren later, Johannes voor berouw zal dopen!

***Joh. 1:28** Deze dingen werden gedaan in Bethabara voorbij de Jordaan, waar Johannes doopte.*

John doopt Israëlieten in de Jordaan... ongeveer in het zelfde gebied waar wij de kinderen van Israël door de Jordaan Rivier moesten lopen om het Beloofde Land in te gaan! Koos Johannes deze plaats uit zodat de mensen, na hun berouw, in de Jordaan zouden ondergedompeld worden? Dit is een herhaling van de eigenlijke voetstappen van hen die Joshua tot in het Beloofde Land volgden! Merk een andere gelijkenis op. Kijk wat in het midden van de rivier was toen Joshua hen door de Jordaan nam,:

***Jozua 3:17** Toen stonden de priesters, die de Ark van het Verbond van יהוה droegen, vast op droge grond in het midden van Jordaan; en gans Israël overstak op droge grond, totdat heel het volk de Jordaan volledig hadden overgestoken.*

Net zoals de Ark van het Verbond, die het geschreven Woord van יהוה bevatte, in het midden van de Jordaan stond, zo stond het Levende Woord ook in het midden van de levende wateren van de Jordaan als de mensen die berouwvol waren, in Zijn voetstappen volgden door ondergedompeld te worden:

***Mat. 3:13** Toen kwam Yeshua uit Galilea tot Johannes bij de Jordaan om door hem te worden gedoopt.*

De Farizeeën begrepen deze identificatie met Jordaan ook, berouw en ingaan in het Beloofde Land. Johannes dompelde de berouwvolle massa's onder die tot hem waren gekomen als voorbereiding op het Feest van Trompetten en de Grote Verzoendag.

The Pharisees sent priests and Levites to question John as to whether he was the Messiah, the Prophet (Devarim 18:15) or Elijah (John 1:19-26) because the Israelites had a tradition that no one could perform immersion in the Jordan River except one of those individuals. Immersion in the Jordan was a sign of the coming of the Messiah.

Just as the Israelites had crossed over into the Promised Land with Joshua, the tradition held that the Promised Land would not be fully occupied and enjoyed by the Israelites until the Messiah came to rule and reign on the earth. Now, with this understanding of their traditions, you can see why they asked John the Baptizer the questions that they did:

John 1:19 Now this is the testimony of John, when the Jews sent priests and Levites from Jerusalem to ask him, “Who are you?” 20 He confessed, and did not deny, but confessed, “I am not the Messiah.” 21 And they asked him, “What then? Are you Elijah?” He said, “I am not.” “Are you the Prophet?” And he answered, “No.” 22 Then they said to him, “Who are you, that we may give an answer to those who sent us? What do you say about yourself?” 23 He said: “I am ‘The voice of one crying in the wilderness: ‘Make straight the way of יהוה ,’ as the prophet Isaiah said.” 24 Now those who were sent were from the Pharisees. 25 And they asked him, saying, “Why then do you baptize if you are not the Messiah, nor Elijah, nor the Prophet?” 26 John answered them, saying, “I baptize with water; but there stands One among you whom you do not know.”

John’s immersion was an outward sign of a mysterious inward change that enabled repentant individuals to enter an elevated state of purity. The one immersed would be ready to receive the Spirit of Elohim so that he could enter the Kingdom of Yah (compare with the Promised Land):

John 3:5 Yeshua answered, “Most assuredly, I say to you, unless one is born of water and the Spirit, he cannot enter the kingdom of Yah.”

Keeping in mind the reoccurring subject of repentance, let’s take a look at a midrash Yeshua made, when He compared John the Baptizer to Elijah:

Matthew 11:10 “For this is he of whom it is written: ‘Behold, I send My messenger before Your face, Who will prepare Your way before You.’”

Yeshua was quoting from Malachi:

Malachi 3:1 “Behold, I send My messenger, And he will prepare the way before Me. And the Adonai, whom you seek, Will suddenly come to His temple, Even the Messenger of the covenant, In whom you delight. Behold, He is coming,” Says יהוה of hosts.

De Farizeeën stuurden priesters en Levieten om Johannes te vragen of hij de Messiah, de Profeet (Devarim 18:15) of Elijah (Joh. 1:19 - 26) was, omdat de Israëlieten een traditie hadden dat niemand kon onderdompelen in de Jordaan Rivier behalve één van die individuen. De onderdompeling in de Jordaan was een teken van de komst van de Messiah.

Net als de Israëlieten met Joshua naar het Beloofde Land waren overgestoken, stelde de traditie dat het Beloofde Land niet volledig zou bezet zijn en dat de Israëlieten ervan genoten tot Messiah kwam om op de aarde te regeren en te heersen. Nu, met dit begrip van hun tradities, kunt u zien waarom zij Johannes de Doper de vragen stelden zoals zij deden:

Joh. 1:19 Nu is dit de verklaring van John, toen de Joden priesters en Levieten van Jeruzalem stuurden om hem te vragen: “Wie bent u?” 20 Hij bekende, en ontkende niet, maar bekende: “Ik ben de Messiah niet.” 21 En zij vroegen hem: “Wat dan? Bent u Elijah?” Hij zei: “Ik ben het niet.” “Bent u de Profeet?” En hij antwoordde: “Nee.” 22 Toen zeiden zij tot hem: “Wie bent u, opdat wij een antwoord aan hen kunnen geven die ons stuurden? Wat zegt u over uzelf?” 23 Hij zei: “Ik ben de ‘Stem van één, schreeuwend in de wildernis: ‘Maak de weg van יהוה recht,’ zoals de profeet Isaiah zei.” 24 Nu waren zij die gestuurd waren van de Farizeeën. 25 En zij vroegen hem, zeggend: “Waarom doopt u dan als u niet de Messiah, noch Elijah, noch Profeet bent?” 26 Johannes antwoordde hen, zeggend: “Ik doop met water; maar er staat Een onder u die gij niet kent.”

Johannes’ onderdompeling was een uitwendig teken van een verborgen innerlijke verandering die berouwvolle individuen toeliet om tot een verhevener staat van zuiverheid te komen. De ondergedompelde zou klaar zijn om de Geest van Elohim te ontvangen zodat hij het Koninkrijk van Yah (vergelijk met het Beloofde Land) kon ingaan:

Joh. 3:5 Yeshua antwoordde: “Ten stelligste, zeg Ik tot u, tenzij men van water en de Geest geboren is, kan men het koninkrijk van Yah niet ingaan.”

Laten we even kijken naar een midrash die Yeshua maakte toen Hij Johannes de Doper met Elia vergeleek, daarbij het terugkerende onderwerp van berouw in gedachten houdend:

Mat. 11:10 Want dit is hij van wie geschreven is: “Zie, Ik stuur Mijn boodschapper vóór Uw aangezicht, die Uw weg vóór U zal bereiden.”

Yeshua citeerde uit Maleachi:

Maleachi 3:1 “Zie, Ik stuur Mijn boodschapper, en hij zal de weg vóór Mij voorbereiden. En de Adonai, die u zoekt, zal plotseling naar Zijn tempel komen, zelfs de Boodschapper van het verbond, in wie u behagen schept. Zie, Hij is komende,” zegt יהוה der heerscharen.

Remember in the first century, there were no chapter numbers or verses in the Hebrew Scriptures. If a person wanted to reference Scripture, he would quote a phrase. For those who were educated in the Hebrew Scriptures, they would understand a quote to mean not only the phrase, but everything in context with that phrase. Therefore, Yeshua was not only speaking of Malachi 3:1, but also what surrounds it. Malachi speaks of people in the end times repenting and returning. Returning to what? Returning to Torah!

Malachi 3:6 “For I am יהוה , I do not change; Therefore you are not consumed, O sons of Jacob. 7 Yet from the days of your fathers You have gone away from My ordinances And have not kept them. Return to Me, and I will return to you.” Says יהוה of hosts... 16 Then those who feared יהוה spoke to one another, And יהוה listened and heard them; So a book of remembrance was written before Him For those who fear יהוה And who meditate on His name. 17 “They shall be Mine,” says יהוה of hosts, “On the day that I make them My jewels. And I will spare them As a man spares his own son who serves him.” 18 Then you shall again discern between the righteous and the wicked, Between one who serves Elohim And one who does not serve Him.... **4:12** “Remember the Law of Moses, My servant, Which I commanded him in Horeb for all Israel, With the statutes and judgments. 5 Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of יהוה . 6 And he will turn the hearts of the fathers to the children, And the hearts of the children to their fathers, Lest I come and strike the earth with a curse.”

Now you may be surprised to learn that Elijah also parted the Jordan River in the same location as that of our Torah portion. Elijah was a prophet who understood that the nation of Israel had a mission to preserve its religious system – the worship of the one true Elohim – in a pure form without any mixture with idol worship. He taught Israel’s responsibility for total commitment. In 2 Kings we read of Elijah passing on his ministry to Elisha. In the same location, Elijah is taken by chariot up to heaven. We also see that Elisha begins his ministry with his first miracle....the parting of the Jordan River:

2 Kings 2:8 Now Elijah took his mantle, rolled it up, and struck the water; and it was divided this way and that, so that the two of them crossed over on dry ground.... 11 Then it happened, as they continued on and talked, that suddenly a chariot of fire appeared with horses of fire, and separated the two of them; and Elijah went up by a whirlwind into heaven....13 He also took up the mantle of Elijah that had fallen from him, and went back and stood by the bank of the Jordan. 14 Then he took the mantle of Elijah that had

Bedenk dat in de eerste eeuw, er geen hoofdstuk- of verzennummers in de Hebreeuwse Schrift waren. Als iemand naar de Schrift wilde verwijzingen, zou hij een uitdrukking citeren. Voor hen die in de Hebreeuwse Schrift opgeleid waren, ging het bij een citaat niet alleen om de uitdrukking, maar om alles in de context met die uitdrukking. Daarom sprak Yeshua niet alleen van Maleachi 3:1, maar ook van wat het omringde. Maleachi spreekt van mensen in de eindtijden die berouw hebben en terugkeren. Terugkeren naar wat? Terugkeren naar Thora!

Maleachi 3:6 “Want Ik ben יהוה , Ik verander niet; Daarom wordt u niet verteerd, O zonen van Jacob. 7 Doch vanaf de dagen van uw vaders bent u van Mijn verordeningen weggegaan en hebt ze niet gehouden. Keer terug naar Mij, en Ik zal naar u terugkeren,” zegt יהוה der heerscharen... 16 Toen spraken zij die יהוה vreesden met elkaar, en יהוה luisterde en hoorden hen; Zo werd vóór Hem een boek van herinnering geschreven voor hen die יהוה vrezen en die over Zijn naam nadenken. 17 “Zij zullen van Mij zijn,” zegt יהוה der heerscharen, “Op de dag dat ik hen tot Mijn juwelen maak. En Ik zal hen sparen zoals een man zijn eigen zoon spaart die hem dient.” 18 Dan zult u opnieuw onderscheid maken tussen rechtvaardig en slecht, tussen wie Elohim dient en wie Hem niet dient .... **4:12** Herinner u de Wet van Mozes, Mijn dienaar; die Ik hem beval te Horeb voor gans Israël, met de statuten en de oordelen. 5 Zie, Ik zal u Elijah de profet zenden vóór de komst van de grote en vreselijke dag van יהוה . 6 En hij zal de harten van de vaders naar de kinderen, en de harten van de kinderen naar hun vaders keren, opdat Ik niet kome en de aarde met een vloek sla.”

Nu kijkt u er misschien van op om te leren dat Elijah ook de Jordaan Rivier vanaf dezelfde plaats verliet zoals die van ons Thoragedeelte. Elijah was een profeet die begreep dat de natie van Israël een opdracht had om zijn godsdienstig systeem - de verering van één ware Elohim - in een zuivere vorm te bewaren zonder enige vermenging met idoolverering. Hij onderwees Israël’s verantwoordelijkheid voor totale verplichting. In 2 Koningen lezen wij van Elijah die zijn bediening aan Elisha doorgeeft. Op dezelfde plaats wordt Elijah door een wagen naar de hemel gevoerd. Wij zien ook dat Elisha zijn bediening begint met zijn eerste mirakel.... de scheiding van de Jordaan Rivier:

2 Kon. 2:8 Nu nam Elijah zijn mantel, rolde die op en sloeg het water; en het werd naar hier en naar daar verdeeld, zodat zij beiden op droge grond overstaken.... 11 Toen gebeurde het, als zij verder gingen en praatten, dat plotseling een wagen van vuur met paarden van vuur verscheen en de twee van elkaar scheidde; en Elijah ging via een wervelwind naar de hemel....13 Hij raapte ook de mantel van Elijah op die van hem was gevallen, en ging terug en stond bij de oever van de Jordaan. 14 Toen nam hij de mantel van Elijah

fallen from him, and struck the water; and said, “Where is יהוה Elohim of Elijah?” And when he also had struck the water, it was divided this way and that; and Elisha crossed over.

Hmmm...this location on the east side of the Jordan seems to be a very significant place throughout Israel’s history. The Jordan River itself seems to be full of symbolism. Let’s see if we can pull back and see an even greater picture. To do that we’ll have to go back to the very beginning:

Bereshith 2:10 *Now a river went out of Eden to water the garden...*

Now what was in the middle of the garden being watered by a river?

Bereshith 2:9 *And out of the ground יהוה Elohim made every tree grow that is pleasant to the sight and good for food. The Tree of Life was also in the midst of the garden...*

Adam was able to eat of the Tree of Life, but commanded not to eat of the tree of the knowledge of good and evil:

Bereshith 2:16 *And יהוה Elohim commanded the man, saying, “Of every tree of the garden you may freely eat; 17 “but of the tree of the knowledge of good and evil you shall not eat, for in the day that you eat of it you shall surely die.”*

It was the custom of יהוה Elohim to walk with Adam and Eve in the garden in the cool of the day. However, after they ate from the tree of the knowledge of good and evil, they were no longer blessed with His Presence:

Bereshith 3:8 *And they heard the sound of יהוה Elohim walking in the garden in the cool of the day, and Adam and his wife hid themselves from the presence of יהוה Elohim among the trees of the garden.... And now, lest he put out his hand and take also of the tree of life, and eat, and live forever” — 23 therefore יהוה Elohim sent him out of the garden of Eden....*

Totally by grace, thousands of years later, יהוה established a Tabernacle which was His appointed place for man to meet with Him once again:

Shemot 25:8 *“And let them make Me a sanctuary, that I may dwell among them.*

The sages taught that the tabernacle was a miniature Garden of Eden, totally devoted to the service of Yah. Everything that had anything to do with man’s fallen state was to be excluded. The tabernacle was to be a place of purity and holiness. Those who had become defiled by contracting certain diseases, having various

die van hem was gevallen, en sloeg het water; en zei: “Waar is יהוה Elohim van Elijah?” En toen ook hij het water had geslagen, werd het verdeeld naar hier en naar daar; en Elisha stak over.

Hmmm...deze plaats aan de oostkant van de Jordaan schijnt een zeer betekenisvolle plaats doorheen Israëls geschiedenis te zijn. De Jordaan rivier zelf lijkt vol symboliek te zitten. Laten we eens kijken of we wat achteruit kunnen gaan en een nog groter beeld zien. Om dat te doen zullen wij naar het aller-eerste begin moeten teruggaan:

Bereshith 2:10 *Nu ging een rivier uit van Eden om de tuin water te geven...*

Nu, wat was in het midden van de tuin die door een rivier water wordt gegeven?

Bereshith 2:9 *En uit de grond deed יהוה Elohim elke boom groeien, die aangenaam om zien is en goed om te eten. De Boom van het Leven was ook in het midden van de tuin...*

Adam kon van de Boom van het Leven eten, maar werd bevolen om niet van de boom van de kennis van goed en kwaad te eten:

Bereshith 2:16 *En יהוה Elohim beval de mens, zeggend: “Van elke boom van de tuin mag u vrij eten; 17 maar van de boom van de kennis van goed en kwaad zult u niet eten, want ten dage dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.”*

Het was de gewoonte van יהוה Elohim om met Adam en Eva in de tuin te wandelen in de koelte van de dag. Nochtans, nadat zij van de boom van de kennis van goed en kwaad aten, werden zij niet meer gezegend met Zijn Aanwezigheid:

Bereshith 3:8 *En zij hoorden het geluid van יהוה Elohim wandelend in de tuin in de koelte van de dag, en Adam en zijn vrouw verborgen zich onder de bomen van de tuin voor de aanwezigheid van יהוה Elohim .... En nu, tenzij hij zijn hand uitstak en ook van de boom van het leven neemt en eet, en voor altijd leeft” — 23 daarom stuurde יהוה Elohim hem uit de tuin van Eden...*

Helemaal door gunst, duizenden jaren later, richtte יהוה een Tabernakel op dat Zijn vastgestelde plaats voor de mens was om Hem weer te ontmoeten:

Shemot 25:8 *En laat hen voor Mij een heiligdom maken, opdat Ik onder hen kan wonen.*

De wijzen onderwezen dat de tabernakel een miniatuur Tuin van Eden was, totaal toegewijd aan de dienst van Yah. Alles dat ook maar iets te maken had met de gevallen staat van de mens moest worden uitgesloten. De Tabernakel moest een plaats van zuiverheid en heiligheid zijn. Zij die verontreinigd waren geworden door bepaalde ziekten op te lopen, allerlei

fluid discharges, association with a corpse, etc., were required to be immersed in a mikveh... in living water... before entering. Such an immersion represented a change in state from unclean to pure. The picture is that of one losing his contamination from the world of sin, through the living water that flows from the Garden of Eden, so that he might once more have fellowship with Elohim. Note all the implications of Yeshua being this “living water” that initiates from the Garden of Eden and brings one to purity.

Later, the heavenly pattern for the Temple to be built in Jerusalem was given. Yeshua ascended into the heavens to prepare a place for us. That prepared place, after which the Tabernacle and the Temple were patterned after, will come down from the heavens to a renewed earth. It will be called the New Jerusalem and it will be a return to Eden. There we will again eat of the Tree of Life and drink of the living water!

***Revelation 21:1** Now I saw a new heaven and a new earth, for the first heaven and the first earth had passed away. Also there was no more sea. 2 Then I, John, saw the holy city, New Jerusalem, coming down out of heaven from Yah, prepared as a bride adorned for her husband. 3 And I heard a loud voice from heaven saying, “Behold, the tabernacle of Yah is with men, and He will dwell with them, and they shall be His people. Yah Himself will be with them and be their Adonai.”*

***Revelation 22:1** And he showed me a pure river of water of life, clear as crystal, proceeding from the throne of Yah and of the Lamb. 2 In the middle of its street, and on either side of the river, was the Tree of Life, which bore twelve fruits, each tree yielding its fruit every month. The leaves of the tree were for the healing of the nations. 3 And there shall be no more curse, but the throne of Yah and of the Lamb shall be in it, and His servants shall serve Him.*

So, as you can see, we have made the full circle from Eden to Eden. Maybe what was not so obvious in these verses from Genesis to Revelation was that the completed circle depended on repentance i.e., return to Torah. Impurity that requires an immersion by mikvah (baptism) primarily involves the soul. All sin, all death and imperfection is a result of the sin of Adam. To be “born again” represents being immersed in the living waters of Eden. By the physical, we picture the spiritual...being born again through the water of the Word, which is the Spirit of the Messiah:

***John 3:3** Yeshua answered and said to him, “Most assuredly, I say to you, unless one is born again, he cannot see the kingdom of Yah.” 4 Nicodemus said to Him, “How can a*

vocht ontlastingen, omgang met een lijk, enz., moesten worden ondergedompeld in een mikveh... in levend water... alvorens binnen te gaan. Zulk een onderdompeling vertegenwoordigde een verandering in toestand van onrein tot zuiver. Het beeld is dat van iemand die zijn verontreiniging door zonde van de wereld verliest, door het levende water dat vanuit de Tuin van Eden stroomt, zodat hij weer met Elohim gemeenschap zou kunnen hebben. Neem nota van wat het betekent dat Yeshua dit “levende water” is dat vanuit de Tuin van Eden vertrekt en tot zuiverheid brengt.

Later, werd het hemelse patroon voor de Tempel gegeven die in Jeruzalem moest worden gebouwd. Yeshua is in de hemelen opgestegen om voor ons een plaats voor te bereiden. Die voorbereide plaats, waarnaar de Tabernakel en de Tempel werden gemodelleerd, zullen uit de hemel neerdalen op een vernieuwde aarde. Het zal het Nieuwe Jeruzalem worden genoemd en het zal een terugkeer naar Eden zijn. Daar zullen wij opnieuw van de Boom van het Leven eten en van het levende water drinken!

***Opb. 21:1** Nu zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen. Ook was er geen zee meer. 2 Toen zag ik, Johannes, de heilige stad, Nieuw Jeruzalem, dat vanuit Yah uit de hemel neerdaalt, klaargemaakt als een bruid die voor haar echtgenoot versierd is. 3 En ik hoorde een luide stem vanuit de hemel zeggend: “Zie, de tabernakel van Yah is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn. Yah zelf zal met hen zijn en zal hun Adonai zijn.”*

***Opb. 22:1** En hij toonde me een zuivere rivier van water van het leven, helder als kristal, voortkomend uit de troon van Yah en van het Lam. 2 In het midden van zijn straat, en aan beide kanten van de rivier, was de Boom van het Leven, die twaalf vruchten droeg, elke boom die elke maand zijn vrucht opbrengt. De bladeren van de boom waren voor het helen van de naties. 3 En er zal geen vloek meer zijn, maar de troon van Yah en van het Lam zal daarin zijn, en Zijn dienaars zullen Hem dienen.*

Zoals u kunt zien, hebben wij de volledige cirkel van Eden tot Eden gemaakt. Misschien wat niet zo duidelijk was in deze verzen van Genesis tot Openbaring was dat de voltooid cirkel van berouw, d.w.z. van terugkeer naar Thora afhing. Onzuiverheid, welke een onderdompeling in een mikvah (doop) vereist, heeft hoofdzakelijk met de ziel te maken. Alle zonde, alle dood en onvolmaaktheid zijn een resultaat van de zonde van Adam. “Opnieuw geboren” worden komt neer op ondergedompeld worden in de levende wateren van Eden. Door het fysieke, stellen wij het geestelijke voor... opnieuw geboren worden door het water van het Woord, dat de Geest van Messiah is:

***Joh. 3:3** Yeshua antwoordde en zei tot hem: “Zonder de minste twijfel zeg Ik u; tenzij men opnieuw geboren wordt, kan men het koninkrijk van Yah niet zien.” 4 Nicodemus zei tot Hem: “Hoe kan een*

man be born when he is old? Can he enter a second time into his mother's womb and be born?" 5 Yeshua answered, "Most assuredly, I say to you, unless one is born of water and the Spirit, he cannot enter the kingdom of Yah. 6 "That which is born of the flesh is flesh, and that which is born of the Spirit is spirit.

The immersion by mikveh represents both the womb and the grave. In an immersion, the individual enters the world of the non-living (grave/womb) since he ceases to breathe under the water. Then he emerges from the grave (womb), his soul having been overwhelmed by the Spirit of Yah:

Matthew 3:16 *When He had been baptized, Yeshua came up immediately from the water; and behold, the heavens were opened to Him, and He saw the Spirit of Yah descending like a dove and alighting upon Him.*

His ascending out of the waters represents His resurrection. When we identify with Him, we also resurrect and leave behind that body of sin. The level of purity that we have attained enables us to keep the Torah and enter into the Kingdom of fellowship with Him:

Romans 6:1 *What shall we say then? Shall we continue in sin that grace may abound? 2 Certainly not! How shall we who died to sin live any longer in it? 3 Or do you not know that as many of us as were baptized into Messiah Yeshua were baptized into His death? 4 Therefore we were buried with Him through baptism into death, that just as Messiah was raised from the dead by the glory of the Father, even so we also should walk in newness of life. 5 For if we have been united together in the likeness of His death, certainly we also shall be in the likeness of His resurrection, 6 knowing this, that our old man was crucified with Him, that the body of sin might be done away with, that we should no longer be slaves of sin. 7 For he who has died has been freed from sin.*

Since these verses say that we are done with sin, let's make sure we know what sin is:

1 John 3:4 *Whoever commits sin also commits Torahlessness, and sin is Torahlessness.*

Okay, I have "one more thing." The Israelites crossed over two bodies of water on their way to the Promised Land – the Red Sea and the Jordan River. Both times, miraculously, they crossed over on dry ground. When they crossed over the Red Sea, they witnessed the "salvation of יהוה":

mens geboren worden wanneer hij oud is? Kan hij een tweede keer de schoot van zijn moeder ingaan en geboren worden?" 5 Yeshua antwoordde:

"Zonder de minste twijfel zeg Ik u; tenzij men van water en de Geest geboren is, kan hij het koninkrijk van Yah niet ingaan. 6 Dat wat van het vlees geboren is, is vlees, en dat wat van de Geest geboren is, is geest.

De onderdompeling in de mikveh vertegenwoordigt zowel de schoot als het graf. In een onderdompeling, gaat het individu de wereld van de niet-levendenden (graf/schoot) binnen, aangezien hij onder water ophoudt te ademen. Dan komt hij uit het graf (schoot) te voorschijn, met zijn ziel door de Geest van Yah overweldigd:

Mat. 3:16 *Toen Hij gedoopt was, kwam Yeshua onmiddellijk uit het water omhoog; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de Geest van Yah neerdalend als een duif en op Hem neerstrijken.*

Zijn opstijgen uit de wateren stelt Zijn verrijzenis voor. Wanneer wij ons met Hem identificeren, verrijzen wij ook en laten dat lichaam van zonde achter. Het niveau van zuiverheid dat wij hebben bereikt laat ons toe om de Thora te houden en het Koninkrijk van gemeenschap met Hem in te gaan:

Rom. 6:1 *Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde verdergaan opdat de gunst overvloedig kan zijn? 2 Zeker niet! Hoe zullen wij die aan zonde stierven nog langer daarin leven? 3 Of weet u niet dat zoals velen van ons in Messiah Yeshua werden gedoopt in Zijn dood werden gedoopt? 4 Daarom werden wij door de doop met Hem in dood begraven, opdat zoals Messiah van de doden werd opgewekt door de glorie van de Vader, zo ook wij maar in nieuwheid van leven zouden wandelen. 5 Want als wij samen in de gelijkenis van Zijn dood zijn verenigd, zeker zullen wij ook in de gelijkenis van Zijn verrijzenis zijn, 6 dit wetend, dat onze oude mens met Hem gekruisigd werd, opdat het lichaam van zonde zou kunnen worden weggedaan, zodat wij niet meer slaven van zonde zouden moeten zijn. 7 Want hij die is gestorven is van zonde bevrijd.*

Aangezien deze verzen zeggen dat wij met de zonde klaar zijn, zorg ervoor te weten wat zonde is:

1 Joh. 3:4 *Wie zonde doet, doet ook de Thora niet, en de zonde is ontbreken van Thora.*

O.k., ik heb "nog één ding." De Israëlieten staken twee watermassa's over op hun weg naar het Beloofde Land - de Rode Zee en de Jordaan Rivier. Beide keren staken zij wonderbaarlijk op droge grond over. Toen zij de Rode Zee overstaken, getuigden zij van de "redding van יהוה":

Shemot 14:13 And Moses said to the people, “Do not be afraid. Stand still, and see the salvation (Yeshua - ישוע) of יהוה, which He will accomplish for you today. For the Egyptians whom you see today, you shall see again no more forever.

יהוה was asking them to place their trust in Him in the midst of impossible circumstances. They simply had to believe that יהוה could deliver them, and He presented salvation (Yeshua) to them to part the sea and cross over on dry ground. It was not a physical act, but trust in Him that accomplished this. Crossing the Red Sea pictures the born again experience of salvation.

The second “crossing over” happens 40 years later when the Israelites cross over into the Promised Land. Any who had been disobedient or rebellious were not able to cross over into the Land. All of the incidents we have been reading of for the past several weeks have been about weeding out those who were not wholeheartedly acknowledging יהוה as their Adonai. This difference is important, friends. As individuals, we may have crossed over the Red Sea (that is we’ve been born again)...but to fully enter into the inheritance and the promises of Yah, we still have the Jordan to cross. We will cross over that River together, no longer as individuals, but as the united body of Israel, i.e., the bride of Messiah. To prepare for that we must repent, obey, and cease to be rebellious:

James 1:22 But be doers of the word, and not hearers only, deceiving yourselves.

The stage is being set as יהוה has begun to act on behalf of His people. The brothers of the tribes of Israel are recognizing each other and coming together. Yes, there are problems, but יהוה is in this and it will happen. People are recognizing the need for repenting and also repenting for the Torahlessness of their ancestors. Our Abba is in the process of bringing His loved ones home:

Isaiah 46:11 ... Indeed I have spoken it; I will also bring it to pass. I have purposed it; I will also do it.

Shabbat Shalom!
Ardelle

Shemot 14:13 En Mozes zei tot het volk: “Wees niet bang. Blijf rustig, en ziet de redding (Yeshua - ישוע) van יהוה, die Hij voor u vandaag zal verwezenlijken. Want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u voor altijd niet meer zien.

יהוה vroeg hen om hun vertrouwen in Hem te stellen te midden van onmogelijke omstandigheden. Zij moesten eenvoudig geloven dat יהוה hen kon verlossen, en Hij stelde aan hen redding (Yeshua) voor om de zee te scheiden en op droge grond over te steken. Het was niet een fysieke daad, maar vertrouwen in Hem dat dit verwezenlijkte. De Rode Zee oversteken beeldt de opnieuw geboren ervaring van redding uit.

Het tweede “oversteken” gebeurt 40 jaar later wanneer de Israëlieten naar het Beloofde Land oversteken. Degenen die ongehoorzaam of opstandig waren geweest, konden niet naar het Land oversteken. Alle incidenten waarover wij in de verscheidene afgelopen weken hebben gelezen, gingen over het verwijderen van hen die niet van ganser harte יהוה als hun Adonai erkenden. Dit verschil is belangrijk, vrienden. Als individuen, kunnen wij de Rode Zee overgestoken hebben (d.w.z. dat wij wedergeboren zijn geweest) ... maar om volledig in de erfenis en de beloften van Yah te komen, hebben wij nog de Jordaan over te steken. Wij zullen die Rivier samen oversteken, niet meer als individuen, maar als verenigd lichaam van Israëel, d.w.z. de bruid van Messiah kruisen. Om ons daarop voor te bereiden moeten wij berouw hebben, gehoorzamen en, ophouden opstandig te zijn:

Jak. 1:22 Maar wees doeners van het woord, en niet slechts toehoorders, die uzelf bedriegt.

Het podium wordt geplaatst als יהוה begonnen is ten behoeve van Zijn volk te handelen. De broeders van de stammen van Israëel herkennen elkaar en komen samen. Ja, er zijn problemen, maar יהוה is hierin en het zal gebeuren. Mensen erkennen de behoefte voor berouw, ook berouw voor het ontbreken van Thora bij hun voorvaderen. Onze Abba is in het proces van Zijn geliefden naar huis te brengen:

Jes. 46:11 ... Ik heb het inderdaad gesproken; Ik zal het ook doen gebeuren. Ik heb het bedoeld; Ik zal het ook doen.

Shabbat Shalom!
Ardelle